

निपुणा स्त्री ब्रह्मवादिन्यपि । पापेऽप्ये नवमगतपहस्य
तस्यां प्रज्ज्यां युवतिरूपैः संययेन । उद्धाहे वरणाविधौ
प्रदानकाले चितामसि सक्तं विधेयमेतत् । जातक-
पद्धत्यादौ विस्तरो द्रष्टव्यः । ५ सुन्दरे लि० चतुर्जातकम् ।

जातकचक्रम् ज्यो० उक्ते जातस्य शुभाशुभसूचके चक्रभेदे
तच्च चक्रं ज्यो० त० चक्रं यथा

“युद्धजयार्थं यस्मिन् च स्थितो भानुस्तदादित्रीणि
संस्तुते । सुखे त्रीणि तथा द्वे भे स्तन्मयो भुंजयोरुभे ।
द्वे हस्तयोः पञ्च हृदि नाभावेकं तथा शुदे । तथा जात-
युगे द्वे द्वे पादयोर्जलधिं न्यसेत् । चरणक्षेत्रे यो जातः
सोऽन्तपायुर्भवति प्रिये ! । जातुनोर्भ्रमणाशक्तो शुद्धे-
स्यात् पारदारिकः । नाभौ खलुपधनो देवि । हृदये
स्यान्महावनः । पाण्योर्जातो भवेच्चौनो भुजयोर्द्वेः
भाजनम् । स्तन्मयोर्भोगभोगी च सुखे धर्मरतो धनी ।
भुजिं राजा भवेद्देवि ! वालानां जन्मतो वदेत् । खरो-
दये । “सुखे शीर्षे शतं वर्षं नवतिः स्तन्मयोर्द्वयोः । पञ्चा-
पीति हृदि मोक्षा हस्तयोः सप्ततिः क्रमात् । बाह्वोः
वटपटिवर्षाणि शुद्धे वटपटिका क्रमात् । पञ्चाशत्
जङ्घयोः पादे निर्जनस्य जीवन्तः ।

जातकर्म्मन् न० जाते कर्म । पुत्रजन्मनिमित्तं पितृकर्त्तव्ये
पुत्रसंस्कारभेदे । तच्च आश्व० गृ० ११५१ दर्शितं यथा ।

“कुमारं जातं पुराऽन्यौरालम्भात् सर्पिर्भुगुनी
हिरण्यनिकाषं हिरण्येन प्राशयेत् “प्र ते ददामि भुगुनी
हतस्य वेदं सवित्रा प्रसूतं मघोनाम् । आयुश्चान्
गुप्तो देवताभिः शतं जीव शरदो लोके अस्मि-
न्निति” । सू० । “इदं जातकर्म्म । कुमारपहणं कुमारी-
निहत्यर्थम् । ननु कुमार्या अपि भवत्येव जातकर्म्म ।
कुतः । वक्ष्यति “आहतैव कुमाराः” इति, उच्यते । प्रवा-
सादागतस्य विहितं कर्मावृता भवति न जातकर्म्म
अनन्तरत्वात् । एवमेके अन्ये पुरनराहतैव कुमारां
इत्येतदुभयार्थमिति वदन्ति । तेन कुमारा अपि
जातकर्म्म भवति । अनुनाष्टुक्तम्, “अमन्त्रिका
त कार्थ्यं स्त्रीणामाहृतेष्वतः” इति । तर्हि
कुमारपहणं किमर्थम् ? आधिकारार्थम् । “अप्ये वर्षे
ब्राह्मणस्य पश्येदित्युपनयनं कुमारस्येव यथा स्यात्
न कुमारा इति । ननु ब्राह्मणमिति पुलिङ्गनिर्देशा-
देव न भविष्यति । न जातिनिर्देशे लिङ्गमविव-
क्षितम् । यथा ब्राह्मणो न हनव्य इति ब्राह्मण्यपि

न हन्यते एवमत्रापि स्त्रियाः प्रसज्यते तन्निहत्यर्थं
कुमारपहणमिति । जातपहणमप्यधिकारार्थम् । “गो-
दानं षोडशे वर्षे” इति जन्मतः प्रवृत्तिषोडशोवधा स्यात्
उपनयनप्रवृत्ति सा भूदिति । पुरा पूर्वमित्यर्थः अन्य-
पहणमनधिकृतात्मनात् प्राक् कर्म कर्त्तव्यमित्येव-
मर्थम् । सर्पिर्भुगुनी हिरण्येन निकाशयति । ते हिरण्य-
संसृष्टे हिरण्येन प्राशयेत् मातृरूपस्य आसीनं “प्र ते
ददामि” मन्त्रेण नारा० वृ० ।

“कर्णयोरुपनिधाय मेधाजननं जपति । “मेधान्ते
देवः सविता मेधां देही हरस्वतो । मेधान्ते अग्निनौ
देवावाधत्तां पुष्करस्तजौ” । सू० । “अष्ट हर्षयोः हिरण्यं
निधाय मेधाजननं जपति मेधान्ते इति । उपपहणं
तस्य सखसमीपे आत्मनोसुखं निधाय जपार्थं मेधा
जननमित्यस्य मन्त्रस्याख्या सक्तमन्त्रः । पर्यायेणोप-
निधानमित्येके । अन्ये मन्त्रावृत्तिमित्येकानि” नारा०
“गार्भेर्होमैर्जातकर्म्म चोद्धमोऽज्ञीनिवन्धनैः । प्राङ्-
नाभिवर्द्धनात् पुंसो जातकर्म्म विधीयते” मन्त्रः ।
“नाभिवर्द्धनात् नाभिसम्बन्धात् नाडीच्छेदनात् । वैज-
यापिः “जन्मनोऽनन्तरं कार्यं जातकर्म्म यथाविधि ।
देवादतीतः कालश्चेत् अतीते क्षतके भवेत्” । एवञ्च,
“मृदुभुवश्चरत्प्रभेजेषां सुदयेऽपि वा । गुरौ गुरोऽप्य वा
केन्द्रे जातकर्म्म च नाम च” इति ज्योतिःशास्त्रोक्ते
देवात् कालोत्कर्षे वेदितव्यम् । अतुत्कर्षेऽपि नष्टत्वादि-
नियमो न, नैमित्तिकस्य निमित्तान्तरभावित्वेन निरव-
काशत्वात् ज्यो० त० ।

जातमात्रं लि० जात एव । सद्योजाते । “जातमात्रं न यः
शत्रुं रोगं च प्रशमं नयेत्” पञ्चत० ।

जातरूपं न० जातं प्रशस्तं जात+प्राशस्त्रे रूपम् ।
१ स्वर्णे २ घृस्ते ३ रज्ज्वे पु० अमरः । ४ वटपटुरूपे लि० ।
“न जातरूपच्छेदजातरूपता” जैम० । “कमलसुलुसुपा-
दाय जातरूपमयान् शुभान्” भा० सं० ४७ क० ।

जातविद्या स्त्री जाते निष्पन्ने होमादौ विद्या विद्यते-
ऽनया विद्या प्रायश्चित्तज्ञापिका वाक् । होमादि
निष्पत्त्यनन्तरं प्रायश्चित्तबोधके वाक्यभेदे “ब्रह्मा त्वो
वदति जातविद्याम्” कृ० १०।७।१२ । “जाते जाते
कर्त्तव्ये प्रायश्चित्तादौ विद्यां वेदितव्यं वाचं वदति
ब्रह्मा हि सर्वं वेदितं योग्यो भवति खजु” भा० ।

जातवेदस् पु० जातं सद्योजातं विन्दति प्राप्नोति विद-